

28. mai 2017

Kjære venn av UPLIFT !

Vi har nettopp mottatt et brev fra våre venner i sør (de som *dere* er venner av!) som forteller at alt er vel med aktivitetene, men at det nå er smått med penger til å gjennomføre det som er målet for 2017.

I tillegg har en av de to koordinatorene etter mange år blitt skiftet ut og erstattet av et nytt skudd på stammen. Han heter Lukidi, John (skrevet på ugandisk vis) og har i lengre tid jobbet i UPLIFTs lille kontor i en landsby i Nebbi. Som Hizzaya skriver: "He is a committed, hardworking person coupled with punctuality and the understanding of the spirit of volunteerism which is so much required by UPLIFT."

Dere har faktisk alle sett bilde av ham – i Februar-brevet, der han løfter pokalen til beste kommune høyt i været. Her i utsnitt!

UPLIFTs koordinatorene: John Lukidi og Simon Mawa

Det betyr at man i en overgangsfase ikke har hatt kapasitet til å utdanne nye lokale lærere til 'urørte' områder i *Nebbi District* i år, men valgte å kjøre kurs i kommuner og områder hvor det allerede bor erfarne mentorer. Det er stadig noen som ikke har deltatt før – 690 learners er godt i gang.

Innøving av stavelser – rutinert mentor i aksjon!

I *Zombo District* ble det også i år påmeldt 750, etter at man for noen år siden la seg på 1.500 learners som realistisk begrensning i regionen. Her er det blitt tillagt ett nytt område og utdannet seks nye mentorer. Sakte men sikkert (på 'uganglish': slowly by slowly) dekkes de 'hvite feltene' på kartet!

Vi som er venner av UPLIFT står fast ved vårt forsett om å støtte dette arbeidet. Behovet er fortsatt til stede, effekten er fortsatt bemerkelsesverdig, og UPLIFT har fortsatt sine frivillige medhjelpere. Men selv med frivillig innsats er det allikevel utgifter som må dekkes når 1.440 voksne skal lære å lese og skrive – 'med tilhørende ferdigheter'.

Dr. Hizzaya kan berette at innsatsviljen er på topp som før, med motiverte mentorer og minimalt fravær av elever. Dette til tross for at de etter budsjettet har hatt for lite å rutte med.

Bidragene fra Venner av UPLIFT har vært mindre og kommet inn langsomt hittil i år og er følgelig blitt overført senere enn i den vanlige 'årsrytmen' som vi har innarbeidet i takt med UPLIFTs store utgiftsperioder. Ikke alle har fått lærehefter (man leser to og to) og ungdomsgruppene klarer seg foreløpig uten fotball eller håndball. Også mentorene har måttet vente på 'transport allowance' og UPLIFT-sekretær ('officer') Mark må låne sin fetters PC, og så videre. Joda, i perioder må nok det mulige gå foran det ideelt budsjetterte.

Jeg husker fra 90-tallet hvor vanlig det var at lærere på bygda måtte vente et helt år på å få etterbetalt lønn. Men så var den heller ikke noe å skryte av – man måtte uansett brødfø seg ved dyrking av jorda. Det er jo nettopp det som gjør det mulig for UPLIFT's mentorer å yte sin innsats to halve dager i uken. Det, og 'the *spirit* of volunteerism' som Dr. Hizzaya påpeker.

Derfor blir spørsmålet om hvordan vi kan opprettholde vårt bidragsnivå gjennom de siste årene, et overordnet tema for dem som samles til årsmøtet i Oslo om to uker.

Med optimistisk hilsen på vegne av styret i Venner av UPLIFT –

Gunnar Lange-Nielsen

Også T-skjorter har lesbar skrift. Her er en stavelse!

(Eller skal vi møtes i Afrika?)